46ste jaar — Nr 147. Zaterdag 9 December 1899.

Men schrijft in te **Tongeren** bij M. COLLEE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De *Postrijder* verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten *franc* gedaan worden aan den uitgever, **Groote Markt, n° 37-39, te Tongeren.**

DE POSTRIJDER
DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement :
Prie maal per week **6** franks per jaar.
Twee » » **5** » »
Een » » **4** » »
Een blad afzonderlijk **10** centiemen.
De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.
Aankondigingen **15** cent^mes per drukregel.
Reclamen, vonnissen en andere artikels vooraan of binnen in het blad : **1** fr. den drukregel.

De personen die een ABONNEMENT nemen aan den **POSTRIJDER** *voor het jaar 1900, zullen het blad* KOSTELOOS *ontvangen, van den dag hunner inschrijving tot aanstaande Nieuwjaar.*

BUITENGEWONE PREMIE
aan onze geabonneerden.

Portret in Olieverf.

Alle geabonneerden aan den *POSTRIJDER*, oude of nieuwe, hebben recht op eene artistieke premie, van het grootste belang.

Ingevolge eene overeenkomst welke wij gesloten hebben met M. TH. LAFORCE, kunstschilder van talent zal ieder onzer geabonneerden **kosteloos** recht hebben op zijn **PORTRET IN OLIEVERF**, (grootte portret-visietkaart) op houten paneel, 14 × 10, zonder kader, ofwel op eene prachtpremie, van eene waarde van 25 *fr.* **voor fr. 6,50.**

Deze premie bestaat in een *portret in olieverf*, met aanzienlijke vergrooting der modellen visietkaart, in eenen prachtigen gulden en fluweelachtigen kader, stijl acanthe, 32 × 28, en geeft recht : 1° op de volstrekte gelijkenis, 2° op de ongeschonde teruggaaf der model photographieën.

Om eene dezer premiën te bekomen, is het voldoende aan den schilder eene goede photographie te sturen, vergezeld van een premie-bon.

Dit bon, dat al de noodige inlichtingen inhoudt, zal door ons geleverd worden aan elken geabonneerden die er aanvraag zal van doen aan den uitgever van den *POSTRIJDER* (*onder voorwaarde er eenen postzegel van 10 centiemen bij te voegen, om de verzendingskosten te dekken*).

Proeven dezer bijzondere premiën zijn tentoongesteld in de bureelen van den *POSTRIJDER der provincie Limburg*, Groote Markt, 37 & 39, te Tongeren.

TONGEREN, DEN 9e DECEMBER 1899.

VAN ALLES WAT.

De maand december belooft zeer moeilijk te zijn voor onze ministers.

Van den eenen kant zal de bespreking van het kiesstelsel, hare tweede uitgaaf beleven in den Senaat ; van den anderen kant zal de Kamer zich bezighouden met de financieele zaken en men zal van deze moeten verkrijgen dat zij niet al te lang wachte aleer tot de stemming over te gaan van het wetsontwerp, waarbij het privilegie van de natio alle bank vernieuwd wordt.

Die laatste betreft natuurlijk den minister van financien en men voorziet dat hij, zoolang dit debat duurt, zijnen post in de Kamer niet zal mogen verlaten.

Men zal het dus zonder hem moeten doen in den Senaat. Het gouvernement zal ver tegenwoordigd zijn in de hooge vergadering door MM. de Trooz, minister van binnenlandsche zaken en Van den Heuvel, minister van justitie.

Gij weet dat de Senatscommissie, verslaggever M. Surmont de Volsberghe, besluit tot de eenvoudige aanneming van het ontwerp door de Kamer gestemd.

Dat belet niet dat de bespreking waarschijnlijk nogal veel tijd zal vragen. De E. V. zal daar ook tegenstanders vinden, zoowel rechts als links.

De bespreking zal waarschijnlijk geen enkel Senateur van gedacht doen veranderen. Toch zullen deze, die besloten hebben het ontwerp te verwerpen, er aan houden hun verzet uit te leggen.

Rechts zullen de opposanten niet zeer talrijk zijn ; men denkt er zelfs eene voldoende meerderheid te vinden om de stemming van het ontwerp te verzekeren, welke ook de houding zij der linkerzij.

Maar zelfs de senatoriale linkerzij zal, volgens de vooruitzichten, meer gunstige stemmen leveren dan vijandelijke.

De Senateurs van Luik, onder andere, stemmen het ontwerp en dat om verschillende redenen : voorerst zien zij er het belang in van hunne partij ; en dan, zij willen den schijn niet aannemen, te gehoorzamen aan eer. ordewoord van de socialisten.

« Tegen het ontwerp-Vandenpeereboom zouden wij opgerukt zijn met de socialisten ; tegenover het huidige ontwerp hebben wij geheel onze vrijheid van handelen hernomen en wij zullen er gebruik van maken ten guns van het ontwerp. »

M. Bara ziet niet af van het rennaanig stelsel, dat zijne voorzorg geniet. Hij zal tegen het gouvernementwetsontwerp spreken en stemmen.

M. Picard zal er tegen stemmen, onder voorwaarde dat zonder het algemeen stemrecht, geen enkel stelsel aanneemlijk is.

M. Janson aarzelt tusschen zijne evenredigheid zonder overtuiging en de vrees van te misnoegen aan de socialisten ; men weet nog niet waarom hij zal besluiten.

∴

Een zonderling adres zal het lopende jaar aan den Paus aangeboden worden.

Het gedacht werd opgevat door den eerwaarden heer Cuttal, een zwitserch priester, evenals de Paus in 1810 geboren. Het adres zou onderteekend worden door al de 90 jarige katholieken der wereld.

Een oud Russisch verhaal.

Een man die in eenzaamheid leefde, daagde eens den duivel uit, zich zeker sterker dan deze achtende. Hij wedde dat hij hem uit vrijwilligheid in zijne woning zou laten binnenkomen, indien dochtens de booze geest meerin gelukte, dan zou onze kluizenaar de eenen dander daad naar 's duivelskeus verrichten.

De duivel nam de gedraste eener gekwetste raaf aan, die gansch onthutst, en met bebloede vleugelen aan het venster der hut kwam fladderen.

Ofschoon onze man de booze geest goed erkende, werd hij door medelijden getroffen, deed het raam open en liet de raaf binnen.

De duivel liet hem nu tusschen drie zonden kiezen : De moord, de diefstal of de dronkenschap. De ongelukkige koos de dronkenschap, « want » zegde hij, « indien ik mij zat drink, doe ik toch mij zelven alleen nadeel. » Toen schonk de booze hem een verradelijken drank. Gansch dronken, waggelde de kluizenaar naar een naburig dorp, zocht er twist aan eene brave vrouw en stool haar eene aanzienlijke somme gelds.

De man die juist binnenkwam, verraste hem maar werd doodgeslagen. Dit verhaal vat al de onheilen van het alcoolisme samen. Ongelukkiglijk vertoont deze geschiedenis zich dagelijks. Zeldzaam is het, dat een moordenaar zijne misdaad pleegt, zonder er toe door den drank aangedreven te zijn.

De statistiek der misdadigheid bewijst dat de deugdelijke schandalen onder den invloed van den alkohol begaan worden.

M. GIELEN,

de achtbare volksvertegenwoordiger van Tongeren, **zal op donderdag 21e December** dag der foor, in het lokaal der Land-en Tuinbouwmaatschappijen, in het Koffiehuis *Allée Verte*, Kielenstraat te Tongeren, van tien ure tot een, de personen ontvangen die hem verlangen te spreken.

DE NIEUWE KIESWET.

In de nieuwe kieswet kan het getal der plaatsvervangende leden niet grooter zijn dan dat der effectieve candidaten, noch het getal van vier te boven gaan.

Evenwel kan dat maximum op **vijf** gebracht worden, als er *zeven*, acht of negen effectieve kandidaten zijn ; op **zes** als de lijst er meer bevat.

De aanduiding der plaatsvervangende leden geberurt op dezelfde manier als bij de effectieve leden.

Er zijn 100 voorstellers noodig in alle arrondissementen.

Vandaag volstaan er vijftig in de arrondissementen die minder dan vier afgevaardigden kiezen.

Voor den senaat, als twee arrondissementen vereenigd zijn, moet ieder der twee omschrijvingen de helft der voorstellers leveren.

De akte van voorstelling duidt de orde der candidaten op het bulletijn.

De meervoudige candidaturen zijn verboden op straffe van den naam van den candidaat op alle lijsten te zien afschrabben.

Het wordt verboden meer dan eene akte van aanbieding te onderteekenen. De naam van een candidaat mag slechts op eene lijst voorkomen.

Geene verandering wordt gebracht aan het stembulletijn.

De orde der lijsten op het stembulletijn wordt bij lot getrokken. De verkiezende candidaten staan de laatsten.

De bulletijns geven de namen der candidaten, de orde volgende door de opsteller aangegeven.

De kieser is welkanneer dissement hij ook kiezen, welk ook het getal der te verdeelen zetels is, kan maar **eene stem** per bulletijn uitbrengen.

De stemming wordt uitgebracht aanduiden in't vak boven de lijst of in dat tegenover den naam van een der candidaten.

De stemming geeft zijnde is er geen spraak van panachering ; maar verschillende stemmen op de 2 of 3 stembriefjes, die hem overhandigd worden, kan de kieser, die 2, 3 of 4 stemmen heeft, op die manier panacheren.

De stemming is het vak boven de lijst is eene stemming voor de partij en t-wens eene stemming voor de volgorde der candidaturen, er van zij zijn gebonden werd.

De stemming is vak tegenover den naam van een der candidaten van de lijst is ook eene stemming voor de partij ; maar zij protesteert tegen de voorgestelde orde en duidt eenen bijzonderen voorkeur aan voor een der candidaten.

Zijn nu en van geener waarde, de stembiljetten die meer dan eene stemming bevatten.

Na de stemming doet men de opeening der stemmen ; zij bepaalt het getal geldige stemmen, stemmingen per lijst en voorkeurstemmen.

Vervolgens bepaalt men de kiesstertle van ieder lijst ; die sterkte is gelijk aan het getal stemmen, uitgebracht aan 't hoofd der lijst of in de nevenvakken geplaatst.

De 3e operatie bepaalt het kiesquotient en het getal zetels van deze lijst te kommende.

Het verdeelen der zetels geberurt volgens het stelsel d'Hondt, in de gemeenteskiezingen toegepast.

Het eenig verschil is dat afzonderlijk van het quorum of verreiscute hoeveelheid stemmen.

Voor de Kamer zal men het kiesquotient moeten behalen om tot de verdeeling toegelaten te worden. Het kiesquotient bepaalt men, door het kiescijfer van elke lijst opvolgentijk door 1, 2, 3, 4, 5, enz. te deelen en de quotienten te rangschikken in de orde van hun belang, tot beloop van een aantal quotienten, gelijk aan het getal te begeven zetels. Het laatste dezer quotienten is het kiesquotient en elke lijst behaalt zoveel zetels als haar kiescijfer verscheidene keeren dit quotient bevat.

Om nu aan te duiden welke de gekozenen van elke lijst zijn, begint men het stemmingen per lijst tusschen de candidaten te verdeelen.

Deze verdeeling geschiedt bij wijze van overdraging. De stemmen op lijst worden, tot noodig bedrag om het kiesquotient aan te vollen, gevoegd bij de stemmingen op naam, bekomen door den eersten kandidaat van de lijst ; is er een overschot, dan wordt het in gelijke mate, toegekend aan den tweeden candidaat, en zoo voorts, tot dat al de stemmen op de lijst uitgeput zijn.

Dit mechanism is, zooals men ziet, nogal ingewikkeld, maar bij de gemeenteskiezingen, waarbij de E. V. werd toegepast, ging de bezijfering in 't algemeen snel vooruit.

Gemeenteraad
van Tongeren.

Zitting van dinsdag 5 December 1899.

Tegenwoordig : MM. Meyers, burgemeester, Delvoie en Indekeu, schepenen, Deckers, Delvigne, Grineau, Medave Neven, Vanden Bosch, Van Vinckenroy en Voncken, leden.

Het proces-verbaal der vorige zitting wordt gelezen en goedgekeurd.

M. de Burgemeester zelt aan den raad mede, dat verleden zaterdag, 4 Neven en hij, vergezeld van MM. de Volksvertegenwoordigers Desmaisières en Gielen, zich naar het Ministerie begeven hebben, *ten einde zoo kan mogelijk het aanleggen* van den bouwtspoorweg Tongeren-Cortessem te zien verwezenlijken.

M. de Graaf de Borgrave d'Altena, senator, en MM. Slegers, Coart en Delvoie, provincieraadsleden, vermoedelijk zich de afvaardiging bij M. den Minister niet kunnen vergezellen, daar zij belet waren.

Uit het antwoord van den Algemeene Bestuurder der Nationale Maatschappij van Bouwtspoorwegen, blijkt het de binnen kort de volledige plannen der lijn gemakt zullen zijn.

De raad gaat tot dadgorde over :

1° *Gemeenterekening over het dienstjaar 1898.*

M. de Burgemeester zegt dat de rekening van het onderzoek der hier ter commissie onderworpen goed is. De commissie, werden geene opmerkingen gedaan. De raad gaat over tot de stemming en de rekening wordt goedgekeurd.

2° *Hoofdkerk. Rening van 1898.*

Deze rekening is eerlijks in commissie onderzocht geworden. Dand geeft een gunstig advies.

3° *Werken aan 't Stadhuis uit te voeren. — Aanbesteding. — Pro-verbaal.*

M. François, aarmer ter stede, alleen heeft eene soumissie aanboden. Hij verbindt zich, de werken waarvan spak, uit te voeren mits de som van fr. 1810-70.

M. de Burgemeester geeft lezing van het proces-verbaal van aanbesteding dat goedgekeurd wordt.

De raad geeft eenstemmig advies betrekkelijk eene herandslagingvan fabrieskraad der Hoofdkerk, aanzaande de [illegible] te behoorenden van gezegde Hoofdkerk. De fabrieskraad vraagt an de hoogere overheid de toelating om tot een verkoop kunnen over te gaan.

4° *Gemeenteheffing voor 1900.*

M. de Burgemeester geeft lezing van brieven en aanvragen aangaande verscheidene posten der begrooting.

In eene voorgaande zitting werd er lezing gegeven van een brief van M. den Gouverneur der provincie betreffende inrichten van eenen gymnasium of ten minste van eene overdekte speelplaats in het Athenée. M. de Burgemeester herleest den brief waarin spraak.

De gebouwen en de muurbels van het Atheneum vallen ten lasten der stad. Indien de raad van gedachte is een gymnasium of een priëel te doen vervaardigen, zal men, uit den hoofde, eene som in de begroting moeten inschrijven.

M. Vos. — Men zou een kiosk in priëel kunnen verwezenlijken. De kosten ervan zouden de fr. 700 overtrekken.

M. de Burgemeester. — Dat zou het doel der Schoolmeesters niet vervullen.

De Horticole van Tongeren vraagt eene subsidie van fr. 75 ten einde haar te helpen eene tentoonstelling en eenen wedstrijd in 1900 in te richten — Toegestaan.

Verscheidene gemeenteambtenaars vragen eene verhooging van jaarwedde.

Het vredegerecht van het kanton Tongeren vraagt de inschrijving in de begrooting van eene subsidie om zich nieuwe meubels te kunnen aanschaffen.

Het comiteit van patronaat der Maatschappijen voor doel hebbende het bouwen van werkmanshuizen in het arrondissement Tongeren, vraagt aan alle gemeenten van het arrondissement eene jaarlijksche subsidie.

De raad verleent eene subsidie van fr. 25.

M. de Burgemeester zegt dat de begrooting sluit met een batig slot van fr. 1026-44.

M. de Burgemeester *geeft aledan lezing der* verschillende artikels der begrooting.

Na opmerkingen gemaakt door verscheidene leden, wordt de begrooting gestemd.

NIEUWS
uit de stad en de omstreken

Volksbond Sint-Maternus. — Morgen zondag 10e December, om 8 uren 's avonds, zal in het lokaal van den *Volksbond St-Maternus*, een schoon **CONCERT** gegeven worden met de weltaillende medehulp van de Heeren Deckers J. Nicolaers Alex. Tomsin L. Ruyters W. Zengers J. en de *Koormaatschappij ST-CECILIA*.

Het Concert zal van eene **TOMBOLA** gevolgd worden.

Al de leden der Maatschappij zijn er met hunne familie op uitgenoodigd.

Door koninklijk besluit van den 8 December, is het ontslag van M. A. Coart, als voorzitter der rechtbank van eersten aanleg, te Tongeren, aangenomen.

Hij is tot het emeritaat toegelaten en gemachtigd den eerstiel van zijn ambt te voeren.

Bij koninklijk besluit van denzelfden dag, is M. Coart bevorderd tot den graad van officier in de Leopoldsorde.

Het Bezoepshof van Luik zal zich in algemeene vergadering vereenigen, maandag 18 December aanstaande, om half tien 's morgens, ten einde over te gaan tot de keus zijner candidaten :

1° Voor de plaats van raadslid, in vervanging van M. Fréson, die de ouderdomslimiet bereikt heeft.

2° Voor de plaats van voorzitter der rechtbank van eersten aanleg te Tongeren, in vervanging van M. Coart, die insgelijks de ouderdomslimiet bereikt heeft.

Op de markt van Tongeren van verleden donderdag waren te koop gesteld : 207 koeien en kalveren, 14 schapen, 228 vette varkens, 1467 magere varkens.

Paardenmarkt *te TONGEREN.*
Donderdag 21 December.

APOTHEEK — **ZONDAGSRUST.**
— MORGEN ZONDAG, zal de Apotheek van **Mr HUYSTS** alleen open blijven, van 1 *uur 's namiddags tot 10 uur 's avonds*, VOOR DE DRINGENDE NOODWENDIGHEDEN.

De Comptante betaling zal verzacht worden.

Bij den *POSTRIJDER* van heden behoort een **BIJVOEGSEL.**

Werk van Sint-Nikolaas. — Verleden woensdag was het feest in de uitmuntende bewaarschool der Zusters van Maria.

Getrouw aan zijne oude en milddadige gewoonte, had de groote Sint-Nikolaas er aan gehouden zijne honderde kleine beschermelingen te komen bezoeken.

Bij deze gelegenheid werd er eene ruime uitdeeling van kleedingstukken, speelgoed en lekkernijen gedaan aan de talrijke kinderen die de school bijwoonen.

Onze medeburgers hebben gegeven, ja, milddadig gegeven, opdat de dag van Sint-Nikolaas een feestdag zou zijn, zoowel voor de kinderen der armen als voor die der rijken.

Eer aan hen ! De armen zullen ze zegenen en God, die geen enkel goed werk onbeloond laat, zal hun honderdvoudig vergelden helgeen zij voor de kinderen der armen, zijne bij voorkeur geliefkoosde kinderen, zullen gedaan hebben.

Het puik onzer bevolking heeft met godsvrucht en stiptheid de oefeningen der **retraite** gevolgd, *deze week met zoo veel welsprekendheid* door den E. P. VANDER HAEGEN, S. J. aan de Heeren en de Dames onzer stad gepredikt.

De prachtige onderrichtingen aan de Heeren in de kapel van het Kapittel en aan de Dames in de kapel der Dames van de HH. Harten gegeven, werden steeds met gretigheid door de aanhoorders bijgewoond.

De welsprekende stem van den ijverigen en uitstekenden kloosterling heeft den weg van alle harten weten te vinden en de retraite die bij in ons midden is komen prediken zal voorzeker heilvolle en duurzame vruchten van zaligheid en heiligmaking voortbrengen.

Eens te meer hebben onze vrome medeburgers er aan gehouden in het openbaar te toonen hoe diep het christen geloof in hunne harten ingeworteld is en hoe onwankelbaar zij getrouw willen blijven aan de godsdienstige overleveringen hunner voorouders.

Hof van Assisen van Limburg. — De opening van den zittijd van het Hof van Assisen van Limburg voor het vierde kwartaal 1899, die vastgesteld was op maandag 11 December, is uitgesteld tot zaterdag 23 December. Het Hof van Assisen, onder voorzitterschap van M. den Raadsheer Boni, zal zich bezig houden met de taak ten laste van den genaamden Augustus-Jacobus Verbeeck, 45 jaren oud, dagloonder, geboren en woonachtig te Tessenderloo, beticht van aanslagen op de eerbaarheid gepleegd op een kind onder de 14 jaren alsook van verscheidene aanslagen op de zeden.

LIJST DER GEZWOORNEN.

1 Van Marsenille F.-B. Borlon — 2 Bonsen-Bonhomme G. Canne — 3 Humblé J. Hasselt — 4 Rycken H. Hamont — 5 Vleminx A. Alken — 6 Notkaers L.-A. Bees — 7 Meugens F. Hasselt — 8 Vandermeulen J. Brée — 9 Verbelen G.-J. Hasselt — 10 Eyben H. Neeroeteren — 11 Bielen J. Hasselt — 12 Schouterden L. Overrepen — 13 Christiaens M. Tongeren — 14 Chev. Moreau-de Bellaing P.-X. L.-J. Rothem — 15 Meesen-Scholberg S. Sichen-Sussen Bolré — 16 Hoogwaerts P. J. Beerlsheim — 17 Debrixhe L. Roclenge s/G. — 18 Basse M. Tongres — 19 Ch. P. Schaetzen Id. — 20 Houben J. L. Bilzen — 21 Mathéi S. Goyer — 22 Geyens H. Mordenaeken — 23 Louvier M.-J.-F. H. Hasselt — 24 de la Brassinne Ch. Stockheim — 25 Martens L.-J. Hasselt — 26 Ceyssens A.-B. Beringen — 27 Hermans-de Faverean A. Genck — 28 Spaas A.-H. Hamont — 29 Buyneel J. V.-F. Hasselt — 30 Feyen J.-B. Exel.

Aanvullende gezwoornen.

1 Lechtmans G. Tongres — 2 Cornet J. id. — 3 Jacques H. id. — Lamproye A. id.

Eclips. — De liefhebbers zullen zaterdag 16 December het schouwspel kunnen bewonderen van eene gedeeltelijke maan-eclips. Begin den 16 December om 10 uren 32 minuten 's avonds ; einde den 17 om 4 uren 19 minuten 's morgens.

Hengstenkeuring. — De eerste hengsten van de provincie Limburg zal zich toekomende dinsdag 12 December om 11 ure te Hasselt vergaderen voor het toekennen der provinciale prijskampprimie en der bewaringspremiën van 5000 fr. alsook voor het keuren der hengsten die niet op de keuringen van November zijn kunnen gebracht worden.

Gezondheidstoestand van het vee. — Gedurende de twerde helft der maand Octoben. — Gedurende dit tijdperk is er, volgens officiele opgave, in de provincie Limburg, maar een enkel geval van besmettelijke ziekten bestadigd geworden onder de huisdieren.

De gemeente Hasselt blijft gedurig bevrijd van alle besmettelijke ziekten. Deze toestand is de te gelukkiger dat er bij eenige maanden, (in Juli 1900) eene groote tentoonstelling van paarden en vee, te Hasselt, zal geopend worden.

Wij koesteren de hoop dat de limburgsche landbouwers niets zullen verzuimen, om paarden en ven van eerste klas op die tentoonstelling voor te stellen.

WERK DER BROODEN VAN DEN H. ANTONIUS. — *Ontvangene giften* : Pour la continuation d'une faveur, 20 frs. — Pour une faveur obtenue, 5 frs. — Tot dankzegging, 5 fr. — 1 fr.

HET
VOLK VAN DEN MIST

8ste vervolg.

Op den bodem van deze pijp liep een stroom wat er geen zes duim diep, en aan de beide zijden daarvan een reepel van 'tgrond van tien voet breed ong veer. Hoever de spelonk zich uitstrekte kon hij niet zien, en evenmin ontwaarde hij iets van den afschuwelijken bewoner van dit hol, ofschoon de sporen van zijn verbijsterlijk tarrijk waren, want op den bodem waren de groote indrukken zijner poot-en richtbaar, en een afschuwelijken stank heerschte in de spelonk.

— Waar is dat monster nu heen ? dacht Otter ; het moet nabij zijn en toch zie ik het niet, misschien is het dieper in — en hij kroop stil eenige stappen verder.

Nu ontwaarde hij wat hem tot hiertoe ontsnopt was, namelijk dat op een achttal ellen van de monding een vierkant blok rich v rhief, tot op circa zes voet van de zoldering en langs achter met eene helling sil opeerde naar het stroombed. Denkelijk had deze blok, van harder hoedanigheid dan de omliggende rots, in den loop der eeuwen den sleet des waters weerstaan en het bovenstuk was hooger dan het hoogste waterpeil, dat op de wanden deeper spelonk zich baar was.

— Dat heeft al den vorm van een bed, waarop een Krokodil zou kunnen slapen, dacht Otter na, nog een beetje voornit kruipend, steeds naar de rotsmassa blikkend en vooral naar den drieh-kvormig voorwerp, dat boven op het vierkant rustte en naar iets dat daar beneden lag.

— Nu, ik wil weten wat dat ding is, dat daar boven op ligt, en Otter die dien stap op zij om de lichtstraal, die naar binnen stroomde, niet door zijn lichaam te onderscheppen en haar te laten vallen juist op het ding, dat zijne nieuwsgierigheid zoo bijzonder prikkelde.

Hij zag nu nader toe en viel bijna achterover van schrik, want hij ontwaarde nu alles ; het voorwerp, dat hij voor een rotsstuk had aanzien, was de kop van den waterrots, want daar, in het licht dat juist op vil, b merkte zij twee afzeiglijke groote oogen, waarin een afwisselend en somber vuur glimmde. En ook zag hij nu welk voorwerp er juist onder den mond van het kruipsterlag, te weten het lijk van den offeraar, dien hij in zijnen sprong in de diepte had meegesleept.

— Wellicht als ik een beetje wacht, beet i hij hem op te eten, spraa Otter hij zich zelven, zich de gebruiken der krokodillen herinnerend, en dan kan ik hem aanvallen, als hij rust en slaapt — en de dwerg hield zich stil, hij gaarne voor zagende, dat flikkerde en zich bewoog in de oogen van het monster.

Hoe lang hij zoo bleef wist Otter zelf niet ; want na zekeren tijd werd hij gewaar dat die oogen zich op hem gevestigd hadden, en tijl lang zocht hij tegen die twee stralen, die hem verbindden ; door schrik overmand, trachtte hij te vluchten, daar in den poel om hem heen waar, uit het bereik van die duivelsche oogen. Helaas, het was te laat ; geen stap kon hij achteruit doen om zijn leven te redden.

Het was alsof het monster in zijnen geest had gelezen, want zoo verbliedend werd het voor zijne oogen, dat de ongelukkige een stap vooruit kwam, machteloos om weerstand te bieden aan de bezoeken lis.

In wanhoop nog hij tot den grond, zijne handen voor zijne oogen brengend en kermend in zijn binnenste.

— Is dat nu een duivel, dien ik kwam bevechten, een duivel met toovrkracht in de oogen, meende hij, en hoe kan ik, arme plataeus, den koning der kwaadgesten bevechten, verborgen in de gedaante eener Krokodil ?

Zelfs zonder het dier te zien, gevoelde hij de oogen op hem gericht ; dich langzaam rband keerden nu moed en tegenwoordigheid van geest hij hem terug en liet hem toe na te denken.

— Otter, zegde hij bij zichzelven, jongen, als zij hier zoo blijft [illegible] de bewonderin haar werk hebben voltooid ; wat zouden zulk u ontvluchten en die duivel zal u opeten, zooals de cobra-slang de merkat verslindt. Ja, hij zal u opslokken, en uw graf zal de maag van een Krokodil zijn, wat te gemeen is, zelfs voor een Kaffer-dwerg als ik. Neen, ik wil vechten en sterven als een man, vechten zelfs met zulk een monster. Ha, wat zou de baas wel zeggen, als hij mij hier moest zien liggen, kruipende als eene pad ? Hij zou tegen : « Dat ligt hij nu, de lafaard, dien ik een moedig man meende ; hij zou een ganzen de Krokodil gaan bevechten ; en lach ik met « hem, want ik zie dat hij slechts een lam en een « lafaard is. » Ja, ja, Otter, dat zou de baas zeggen... En gij zoudt die schande uitstaan, en hier blijven liggen, tot zij gesnapt en binnen zeer speeld zij ?...

Zoo hinste de dwerg zichzelven op en het scheen hem bedrieglijk te zijn, dat de wonden, die hij zich toebrachte, hem dezelfdeed waren als spraken dat Leopard ! daar stond en hem verachtelijk uitlachte.

Bij die gedachte sprong hij recht en zijn [illegible] « Dat zoent baas ! » zou hij, dat de [illegible] kreet in de spelonk heen [illegible] en hij sprong zijnen vijand op, het dubbele mes in de rechterhand.

De Krokodil, die wachtte tot hij geen [illegible] meer vrees, zonder denk hij steeds gebruik [illegible] de levende slachtoffers, waarop zij hare richtte, hoorde den kreet en [illegible] haren schijnbaar. Het monster verhief zijn, vuur flikkerde nog kleiner uit zijne [illegible] en in de massa kwam beweging. Hoeveel voogen [illegible] rikte de kop en dan, plots sprong hij [illegible] het water en kwam met [illegible] gewelt op [illegible] terecht, dat de spelonk er van deed [illegible] stoort in de hoogte stond het monster [illegible] Otter.

Andermaal schreeuwde de dwerg [illegible] aanst, half van razernij, en die schreeuw maakte het dier nog razender.

Het monster opende den grooten [illegible] en kroop een paar stappen achteruit, [illegible] zijne oogen [illegible] bespringen. Nu [illegible] het en al blik voor den dwerg kwam ; [illegible] terug. Hij zijn moed en beheerschtigd [illegible] kon in den sprong [illegible] stak den arm zoo diep [illegible] vast, de [illegible] en plaatste [illegible] [illegible] nuts en [illegible] had hij vroeger alligators [illegible] en wat hij dezelfde lukte, gelukte thans ook, want het dier trad weer den mond te sluiten, maar de scherpe punt die onder en boven dieper en dieper drong, marmate het trachtte er zich van te bevrijden.

Er had snel als de bliksem zijn arm teruggekken en was ter zij gesprongen, zijn vijand uit het oog verliezende ; hij hield den mond in zijn gestoten, want het dier scheidde een stinkend stof af, dat hij er bijna benauwd was werd. Tweemaal opende het weer den bek en wilde op den dwerg te springen, doch eenmal werkte de pijn verlammend en vi l het [illegible] neer. Het ondermes had zich in het kaakstuk [illegible] een stevig inge [illegible] en dieper en dieper drong [illegible] bovenste punt naar de hersens van den waterkolossus. Ware het mes gebroken of waren de [illegible] stevig genoeg aan elkaar gelaten dan geen stel, de dwerg zou [illegible] langer gelaft hebben, doch deze [illegible] Otter [illegible] dezelfde treffen en hem deed zien, verwarmingkte zich niet.

— Opgepast, Otter, zegde nu de dwerg, want de kerel zal trachten mij te verslinden te dooden. Zoiks scheen echter het monster van het monster niet te zijn, de doodstrijd deed het de aanwezigheid van zijn vijand vergeten, een uit sloeg het [illegible] grond met den staart, en uit de [illegible] verschrikkelijke maaier, en dan sprong het plots naar buiten in den poel, terwijl de steinige koord rond het lichaam van den dwerg zich ontrolde, gelijk de lijn van den harpoen op de spil der walvischvangers.

Een onwetenstaanlaar ruk — en de dwerg voelde zich met geweld naar buiten sleuren in den poel en naar beneden, want het sterven de monster dunkelde tot in zijne diepste diepten.

— Ik ben gek geweest, mij op sleeptouw te laten nemen, meende Otter bij zichzelven ; het monster gaan mij verdrinken ver het sterft.

E dat zou het geval zijn geweest bij een andere maar als de dwerg, doch deze was in het water in zijn waar element en kon zwemmen en duikelen en op zijden opbouden, zij daar beneden zien, zoo zoodanig het dier welks naam hij droeg. En nooit kwamen deze gaven hem beter te pas dan in deze vreemdsoortig duel met zijnen verweerlijken vijand.

Tweemal zwalk hij moeizaam naar den bodem van den poel, den dwerg achter zich slepend, die echter bij het naar boven komen genoeg adem kon scheppen om niet te verstikken ; een derde maal sleepte het dier den Kaffer naar omlaag, om een derde maal als een pijl uit een boog terug omhoog te schieten.

Eindelijk bleef de waterreus op de oppervlakte liggen, in zijne pijn met den steert op het water inbeukende, bloed verliezend langs muil en neusgaten. Gelukkig kon Otter nu vrij adem halen, want bij de Laatste duikeling was hij de verstikking bijna nabij geweest.

Met groote gulpen baalde hij de lucht binnen en het hoofd verheffend, ontwaarde hij dat de zijden van den poel bezet waren met toeschouwers, die schreeuwden en te werk gingen. Daarna zag hij niets meer, want eindelijk begonen het dier te bezeffen dat de man, die daar in zijne nabijheid lag, de schuld was van zijn lijden ; en het wendde hij, deed het water door zijne bewegingen opborrelen en stortte zich op zijn slachtoffer ; nu bet m t den mond en ts kon uitrichten, sloeg hij naar hem met zijnen steert.

Tweemaal duikelde Otter om de slagen te ontwijken, doch de derde maal was hij zoo gelukkig niet, want het monster volzde hem onder het water en bracht hem eenen slag toe, alvorens hij duikelde of zijnen kon. Otter gevoelde hoe de ruwe schubben hem in het vleesch drongen en het was alsof al de beenderen hem in het lichaam verbrijzeld werden en zijne oogen hem uit het hoofd vielen. De macht om zich verder te verweeren ontzegde hem en alles werd zwart en duister rond om hem.

Het laatste wat hij gewaar werd was dat hij door eene opening terug in de duisternissen op droge rotsen werd gesleurd. Dan viel hij in bewijming en herinnerde zich niets meer. . . .

. . . . . .

Toen de dwerg terug tot zijne bezinning kwam, bevond hij dat hij op den grond in de spelonk lag, doch niet alleen, want neens hem lag de doode reuzenkrokodil. Het bovenmes was eindelijk in de hersens terechtgekomen en het stervende dier had zijn laatste toevluchtgezocht in dat oord, waar het misschien eeuwen had geleefd en waar het wilde sterven. De dwerg had gezegdpraald ; daar, voor hem lag het voorwerp van den schrik en der verzering van het Volk van den Mist, gedood door zijne beheendigheid en onverzaagdheid.

Otter zag het en, hoe gewond en gekneusd ook, toch zwol zijn hart van trots, want had hij niet gedaan wat in de oogen der menschen als onmogelijk werd geacht ?

— Oh, dat de baas dat nu eens mocht zien ! zuchtte hij, terwijl hij op het lijk van zijn verslagen vijand ging neerzitten ; maar helaas, hij kan niet. Voor het ongeublik is de hoofdzaak dat ik minder erg toegetakeld ben, dan met zulk een slag te verwachten was. Gelukkig dat de koord gehouden heeft, want anders zou ik ellendig in den poel verdronken zijn geweest.

Niett min was de koord, door het scharren over de rots zoodanig versleten, dat Otter met een ruk ze doorbreken kon.

Daarna wilde hij de messen uit de wonde trekken, doch tien mas hadden daar niet voor volstaan, want zoo lep waren zij doorgedrongen in vleesch en beenderen van den muil, dat ze er tot aan den becht inzaten.

Van deze poging afziende, kroop hij naar de monding der sp loek en zag omhoog naar de zanten van den poel, waar hij geschreeuw hoorde en mannen zag roodloopen, schijnbaar in eenen staat van grotte opgewondenheid.

— Ik wordt zien poel moe, spraak de dwerg, en als die kerels mij zien, zijn zij in staat van mij dood te schieten met pijlen. Wat te doen ? Hier op die plaats, bij dat stinkend lijk en de overblijfsels der slachtoffers van het monster, kan ik niet blijven, tenzij ik mij late omkomen van honger. Nu dat water moet hier ergens een uitgang hebben, het is de kwestie maar van dien op te zoeken. Vinden ik dan kant niets, dan kan ik nog altijd trachten bij nacht langs den poel te ontvluchten.

Zoo gezegd, zoo gedaan, en Otter, die na dit lange verblijf in het water en de menigvuldige aanduenningen van den strijd, beweging en verzet noodig had, begon onmiddelijk met de uitvoering van zijn plan.

De koord opnieuw om zijn middel rollend, begon hij met onzekere stappen, want hij was zoo steeds erg zwak, zich voort te bewegen. Een paar stappen slechts en hij bereikt het rotsvlak, waarop hij den kop der Krokodil had ontwaard. Iiter kroop hij langs de helling, die glad was als ijs, met moeite naar boven en het eerste wat hij daar zag was het lijk van den offeraar, die hij in zijnen verveerlijken sprong mee in den poel gerukt had.

(Wordt voortgezet).